

модинаміку. Підвищення фракції викиду при використанні ірбесартану відбувається завдяки зниження кінцевого систолічного об'єма лівого шлуночка. Основними показниками до призначення ірбесартану є крупноочаговий (трансмуральний) ІМ, ускладнений розвитком недостатності крово-

обігу. Призначення ірбесартану з 3 доби після розвитку гострого ІМ попереджує або сповільнює прогресування ділатації лівого шлуночка і значно зменшує прояви серцевої недостатності в ранні строки захворювання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сидоренко Б.А., Йосава І.К., Киктев В.Г., Преображенский Д.В.// *Клиническая фармакология.* — 1999. — №6. — С. 64-69.
2. Wong W., Howes L.// *Aust. Farm. Physician.* — 2000. — Vol. 29 (7). — P. 653-655, 658.
3. Hongo M., Sentianin E.M., Tanaka N. et al.// *J. Card. Fail.* — 1998. — Vol. 4 (3). — P. 213-24.
4. Cohn J.N., Tognoni G., Glazer R.D.// *J. Cardiac. Failure.* — 1999. — Vol. 5. — P. 155-160.

УДК 615.272.4:615.454.1:615.322

ВИВЧЕННЯ РЕПАРАТИВНОЇ ДІЇ НОВИХ РАНОЗАГОЮЮЧИХ МАЗЕЙ ПРИРОДНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Л.В.Яковлева, О.В.Ткачова, С.С.Кальф-Каліф

Національна фармацевтична академія України

Зростаючі вимоги сучасної терапії ранового процесу обумовлюють актуальність цілеспрямованого пошуку і створення нових високоефективних і безпечних ранозагоюючих препаратів. Останнім часом спостерігається значний інтерес до природних лікарських засобів, завдяки їхній м'якій, комплексній дії та низькій токсичності. У зв'язку з цим вченими НФАУ розроблені нові ранозагоюючі препарати на основі субстанцій з природної сировини — мазі пролідоксид, ліповіт та альтанова [3-4].

Дослідження активності репаративних засобів передбачає вивчення здатності препарату прискорювати процес репарації. Для визначення репаративних властивостей мазей була використана доступна модель лінійних різаних ран у щурів, яка дозволяє в короткий строк оцінити вплив засобу на швидкість формування і дозрівання грануляційної тканини.

Матеріали та методи. Для відтворення лінійної рани щурам масою 220-250 г під барбаміловим наркозом (0,8 мл 1% водного розчину барбамілу на 100 г маси тварини) ножицями робили розріз довжиною 50 мм на депільованій ділянці спини, яка склала 5x3 см². Одразу накладали шви на відстані 10 мм один від одного і обробляли шкіру 5% спиртовим розчином йоду [1]. З наступного дня починали лікування, яке тривало 5 діб. Тваринам дослідних груп на ділянку різаної рани наносили ранозагоюючі мазі: пролідоксид, ліповіт, альтанову та мазь вундехіл. Остання слугувала препаратом порівняння, як аналог за фармакологічною дією. Тварин контрольної групи не лікували. На 6-й день досліду тварин декапітували і вирізували ділянку шкіри з рубцем. На спеціальному

приладі — ранотензіометрі проводили випробування міцності зрощування країв рани. Для цього один край шва закріплювали в стаціонарному затискувачі, а другий — у затискувачі з вантажем (посудина з водою). Рівномірно наливаючи воду в посудину, відзначали масу, при якій шов розходився. Міцність шва в дослідній та контрольній групах відповідає масі води, яка необхідна для розриву рубця. Репаративну активність (Ар, %) розраховували за формулою 1:

$$Ar = (\Delta M_d - \Delta M_k) \cdot 100\% / \Delta M_k \quad (1),$$

де ΔM_d — навантаження, при якому розходився шов у щурів дослідної групи;
 ΔM_k — навантаження, при якому розходився шов у щурів контрольної групи.

Через те, що одним із визначальних факторів швидкості репаративної регенерації є білковий обмін, проводили визначення вмісту загального білка в сироватці крові за біуретовою реакцією і концентрації РНК та ДНК в гомогенаті шкірної рани щурів спектрофотометричним методом при реакції з хлорною кислотою [2]. Статистичну обробку результатів експерименту проводили за критерієм Ст'юдента - t (Беленький М.Л., 1963).

Результати та їх обговорення. Результати вивчення репаративної дії мазей ліповіт, пролідоксид та альтанової (табл.) показали, що за показником тензіометрії вони не поступаються препарату порівняння — мазі вундехіл, а мазь ліповіт за міцністю рубця вірогідно перевищує препарат порівняння. За результатами репаративної активності, вираженої у %, досліджувані мазі ліповіт, пролідоксид та альтанова перевищують вундехіл в 1,6, 1,4 та в 1,2 рази відповідно.